

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžrk/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 4016200648
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016200648.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: Poľnohospodárska Pôda s.r.o., so sídlom Sibírska 55, Bratislava, IČO: 44 138 369, zastúpeného LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, proti sťažovateľovi (žalovanému): Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: F. O., bytom C. XXXX/X, L., prechodne bytom B. XX, K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 44/2016-2/To: OU-NR-OOP5-2016/022020-2/To k: V 5175/2015 z 28. apríla 2016, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/166/2016-89 z 9. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/166/2016-89 z 9. mája 2018 z a m i e t a .

Žalobca m á p r á v o proti sťažovateľovi na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Sťažovateľovi a ďalšej účastníčke právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č.k. 11S/166/2016-89 z 09.05.2018 podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. V 44/2016-2/To: OU-NR-OOP5-2016/022020-2/To k: V 5175/2015 z 28.04.2016 a rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. V 5175/2015-18 z 24.03.2016 a vec vrátil Okresnému úradu Nitra, katastrálny odbor na ďalšie konanie. Správny súd priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa § 167 ods. 1 SSP. Ďalšej účastníčke správny súd náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že neboli splnené podmienky podľa § 169 SSP.

2. Žalovaný rozhodnutím č. V 44/2016-2/To: OU-NR-OOP5-2016/022020-2/To k: V 5175/2015 z 28.04.2016 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. V 5175/2015-18 z 24.03.2016, ktorým ako prvostupňový správny orgán podľa § 31b ods. 1 písm. f/

zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) zastavil konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy č. 2015/6/B50 z 26.06.2015 uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a predávajúcou F. O. (ďalšia účastníčka), predmetom ktorej bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území Z., parcela registra C KN parc. č. XXXX - orná pôda vo výmere 495 m² v podiele 1/1, v znení Dodatku č. 1 zo 17.07.2015.

3. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že dňa 01.07.2015 bol Okresnému úradu Nitra, katastrálny odbor (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“) doručený návrh z 29.06.2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy č. 2015/6/B50 z 26.06.2015 v znení Dodatku č. 1 zo 17.07.2015, uzavretej medzi predávajúcou F. O. (ďalšia účastníčka) a žalobcom ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod pozemku nachádzajúceho sa v katastrálnom území Z., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra C KN č. XXXX, orná pôda o výmere 495 m². Konanie bolo vedené pod sp.zn. V 5175/2015.

4. Správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie č. V 5175/15-8 z 23.07.2015, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k vyššie označenej nehnuteľnosti v prospech žalobcu s tým, že právne účinky vkladu nastali dňa 23.07.2015.

5. Proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podala Okresná prokuratúra Nitra protest prokurátora č. Pd 227/15/4403-2 z 15.10.2015, v ktorom navrhla toto rozhodnutie zrušiť. V dôvodoch protestu uviedla, že Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 401 z 08.07.2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Výbudovanie strategického parku“. Žiadosť Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 20801/2015-1000-35060 z 20.07.2015 o zápis predkupného práva štátu, ktoré vzniklo dňa 08.07.2015 podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“), bola doručená správneho orgánu prvého stupňa dňa 22.07.2015 a zaevidovaná bola pod č. Z 5113/15, pričom predkupné právo štátu sa týkalo aj parcely registra C KN č. XXXX v katastrálnom území Z.. V čase vydania rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva mal teda správny orgán prvého stupňa preukázané, že na nehnuteľnosť, ktorá tvorila predmet katastrálneho konania existovalo zákonné predkupné právo, a preto mal podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona na túto skutočnosť prihliadnuť. Konanie malo byť podľa § 31a písm. c/ katastrálneho zákona prerušené a účastníci konania mali byť vyzvaní, aby doložili listiny preukazujúce, že štát svoje predkupné právo nevyužil. Ak by túto skutočnosť nepreukázali, bol by to dôvod na zastavenie katastrálneho konania podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona. Konanie o proteste prokurátora bolo správnym orgánom prvého stupňa vedené pod sp.zn. UP 42/2015.

6. Správny orgán prvého stupňa vydal dňa 02.11.2015 rozhodnutie č. UP 42/2015-8, ktorým protestu prokurátora z 15.10.2015 vyhovel a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa z 23.07.2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. Žalovaný rozhodnutím č. UPo 21/2015-4/Br OU-NR-OOP-2016/003373-4 k: Pd 227/15/4403-2 V 5175/2015 zo 14.01.2016 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. UP 42/2015-8 z 02.11.2015 o vyhovení protestu prokurátora z 15.10.2015 a zrušení rozhodnutia z 23.07.2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností potvrdil. Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť dňa 08.02.2016.

7. Následne v konaní pod sp.zn. V 5175/2015 vydal správny orgán prvého stupňa dňa 19.02.2016 rozhodnutie, ktorým konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prerušil s odôvodnením, že dňa 08.07.2015 bol schválený návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Výbudovanie strategického parku“ a uvedeným dňom vzniklo predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. Táto právne významná skutočnosť má vplyv na katastrálne konanie, pričom je povinnosťou katastrálneho odboru v čase rozhodovania o návrhu na vklad na ňu prihliadať a v súčinnosti s účastníkmi konania preveriť, či štát svoje zákonné predkupné právo využil. Správny orgán prvého stupňa zároveň vyzval účastníkov konania, aby doložili listinu preukazujúcu skutočnosť, že štát svoje predkupné právo nevyužil, a to v lehote 7 dní s poučením, že v

prípade, ak v stanovenej lehote nebudú nedostatky odstránené, správny orgán konanie zastaví podľa § 31b katastrálneho zákona.

8. Rozhodnutím č. V 5175/2015-18 z 24.03.2016 prvostupňový správny orgán konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona zastavil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účastníci konania nepreukázali, že štát svoje predkupné právo nevyužil, a teda v určenej lehote neodstránili nedostatky návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

9. Žalovaný rozhodnutím č. Vo 44/2016-2/To: OU-NR-OOP5-2016/022020-2/To k: V 5175/2015 z 28.04.2016 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. V 5175/2015-18 z 24.03.2016 o zastavení konania ako vecne správne potvrdil.

10. Správny súd ďalej uviedol, že z rozhodovacej činnosti je mu známe, že správne orgánu prvého stupňa bola dňa 22.07.2015 doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 20.07.2015 o zápis predkupného práva štátu, z ktorej vyplýva, že Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 401/2015 z 08.07.2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Výbudovanie strategického parku“ pre spoločnosť MH Invest, s.r.o. Predmetná žiadosť bola zaevidovaná na správnom orgáne prvého stupňa pod sp.zn. Z 5113/2015. Prílohou tejto žiadosti bolo osvedčenie č. 20801/2015-1000-33509 z 13.07.2015 o tom, že stavba „Výbudovanie strategického parku“ je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. V osvedčení je ďalej uvedené, že pozemky na realizáciu významnej investície o celkovej výmere 7.329.253 m² sa nachádzajú v katastrálnom území Čakajovce, Dražovce, Mlynárce, Zobor, Lužianky a Zbehy.

11. S poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. teda vzniklo dňom 08.07.2015 predkupné právo štátu k pozemkom, na ktorých sa má realizovať významná investícia, teda aj k pozemkom v katastrálnom území Z.. Správny orgán prvého stupňa získal vedomosť o existencii tohto predkupného práva k pozemkom v katastrálnom území Z. najneskôr dňa 22.07.2015.

12. V tejto súvislosti správny súd poukázal na to, že v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona vyplývali okresnému úradu povinnosti pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Do jeho kompetencie patrilo okrem iného prihliadať aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Správny súd bol toho názoru, že za skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností treba považovať aj existenciu zákonného predkupného práva štátu podľa zákona č. 175/1999 Z.z.

13. Správny súd ďalej uviedol, že na konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), ktorý sa opiera o zásadu materiálnej pravdy. Jej uplatnenie predpokladá dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie a je preto povinnosťou správneho orgánu zistiť všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. V tejto súvislosti správny súd poukázal na § 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 správneho poriadku.

14. Správny orgán prvého stupňa sa po zrušení rozhodnutia z 23.07.2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva zaoberal existenciou zákonného predkupného práva štátu k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy. Podľa správneho súdu správny orgán prvého stupňa však pochybil v tom, že účastníkov katastrálneho konania vyzval, aby predložili listinu preukazujúcu, že štát svoje predkupné právo nevyužíva, a to z dôvodu, že listinu s uvedeným obsahom mu účastníci katastrálneho konania nemohli predložiť, lebo takouto listinou nedisponovali a ani nemohli disponovať, nakoľko neboli oprávnení takúto listinu vystaviť a túto si mohli vyžiadať len od príslušného orgánu štátu. V tejto súvislosti dal správny súd do pozornosti správnych orgánov povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, z čoho vyplýva povinnosť a zároveň oprávnenie správneho orgánu žiadať od príslušných štátnych orgánov oznámenie skutočností, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

15. Ďalej správny súd poukázal na to, že zastaviť konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností môže správny orgán len z dôvodov taxatívne vymenovaných v § 31b ods. 1 katastrálneho zákona. V danom prípade bolo konanie zastavené z dôvodu podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona, teda z dôvodu, že účastník konania v určenej lehote neodstránil nedostatky návrhu na vklad, prípadne jeho príloh. Listinu so žiadaným obsahom, teda že štát svoje predkupné právo neuplatňuje, však účastníci katastrálneho konania predložiť podľa správneho súdu nemohli, nakoľko nemohli byť ani pôvodcami takejto listiny.

16. Správny súd sa stotožnil s tým, že pre rozhodnutie v predmetnej veci bolo potrebné predloženie listiny preukazujúcej, či si štát svoje zákonné predkupné právo uplatňuje alebo nie. Správny orgán si však mal takúto listinu vyžiadať od orgánu oprávneného vyjadriť sa v mene Slovenskej republiky, či si predkupné právo uplatňuje alebo nie, na čo zákon dáva správne orgánu kompetenciu. V tomto prípade vyhlásenie o uplatnení resp. neuplatnení predkupného práva môže uskutočniť len štát konajúci prostredníctvom orgánu, ktorý je na takéto vyhlásenie kompetentný (poverený). Pokiaľ správny orgán skutočnosť, či štát využíva alebo nevyužíva svoje zákonné predkupné právo nezisťoval u príslušného štátneho orgánu, ktorý je oprávnený za štát konať a k tejto skutočnosti sa vyjadrovať, ale u účastníkov kúpnej zmluvy a katastrálneho konania, jednoznačne podľa názoru správneho súdu pochybil. Správny súd v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžr/31/2012 z 09.04.2013.

17. Uplatnenie si predkupného práva štátu k nehnuteľnosti prevádzanej na základe kúpnej zmluvy z 26.06.2015 v znení jej dodatku č. 1 zo 17.07.2015 by bolo podľa názoru správneho súdu dôvodom na vydanie meritórneho rozhodnutia v predmetnej veci.

18. V závere správny súd uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o návrhu z 29.06.2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu v konaní pod sp.zn. V 5175/2015 na základe kúpnej zmluvy z 26.06.2015 v znení Dodatku č. 1 zo 17.07.2015, rozhodnutie riadne a v súlade s požiadavkami kladenými na preskúmateľnosť rozhodnutia odôvodniť a vysporiadať sa aj s okruhom účastníkov konania a so všetkými relevantnými námietkami žalobcu vznesenými v podanej žalobe.

19. Proti rozsudku správneho súdu podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

20. V podanej kasačnej sťažnosti žalovaný namietal, že správny súd rozhodol nad rozsah a dôvody podanej žaloby, čo je v rozpore s § 134 ods. 1, 2 SSP, ako aj so zásadou iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán). Zdôraznil, že správny súd sa v napadnutom rozsudku nestotožnil ani s jedným žalobným dôvodom a odôvodnenie rozsudku je v priamom rozpore so žalobnými dôvodmi. Správny súd mimo rámec žaloby dospel k záveru, že záver správneho orgánu o zastavení konania podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona nemá oporu v zákone. Správny súd zhodne ako žalovaný dospel k záveru, že na predkupné právo štátu k predmetným nehnuteľnostiam bolo potrebné prihliadať ako na skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu (§ 31 ods. 1 katastrálneho zákona). Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že aj podľa názoru správneho súdu bolo potrebné v predmetnom katastrálnom konaní zistiť, či si štát uplatňuje alebo neuplatňuje svoje zákonné predkupné právo k predmetnej nehnuteľnosti, avšak na rozdiel od právneho názoru správnych orgánov a prokurátora dospel správny súd k záveru, že s touto otázkou sa mal správny orgán obrátiť na príslušný orgán štátu, ktorý je v predmetnej veci oprávnený konať v mene Slovenskej republiky, a nie na účastníkov konania.

21. Za nesprávny považoval žalovaný záver správneho súdu, podľa ktorého bol postup správneho orgánu, ktorým žiadal od účastníkov konania predloženie listiny preukazujúcej, že štát svoje predkupné právo nevyužil nesprávny. Žalovaný poukázal na právne názory vyjadrené vo vybraných protestoch prokurátorov Okresnej prokuratúry Nitra, podaných v obdobných veciach, týkajúcich sa tej istej

významnej investície na realizáciu stavby s názvom „Výbudovanie strategického parku pre spoločnosť MH Invest, s.r.o.“. Žalovaný mal za to, že správne orgány v danej veci postupovali v súlade s právnym názorom vyjadreným v protestoch prokurátora v iných porovnateľných veciach, tento postup považovali správne orgány za zákonný a postupovali v porovnateľných veciach jednotne s cieľom, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (s poukazom na § 3 ods. 4 správneho poriadku).

22. Žalovaný taktiež namietal, že správny súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že vrátenie veci prvostupňovému správne orgánu je nevykonateľné z dôvodu, že pôvodná predávajúca v konaní V 5175/2015 už nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, nakoľko ich aktuálnym vlastníkom je spoločnosť MH Invest, s.r.o. Žalovaný uviedol, že spätný zápis vlastníckeho práva v prospech pôvodnej predávajúcej v konaní V 5175/2015, nie je vzhľadom na následné niekoľkonásobné právne zmeny možný s poukazom na § 34 ods. 2 katastrálneho zákona v spojitosti s § 228 Civilného sporového poriadku, pričom zároveň upozornil na skutočnosť, že aktuálny vlastník predmetných nehnuteľností nebol účastníkom súdneho konania, a preto rozhodnutie v tomto konaní nie je preňho právne záväzné. Žalovaný zároveň uviedol, že predmetom prevodu bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území Z. parcela registra C KN č. XXXX - orná pôda o výmere 495 m² v podiele 1/1. Táto nehnuteľnosť však zanikla pod novo zameranou parcelou registra C KN č. XXXX - ostatné plochy o výmere 106.354 m² a nakoniec bola zapísaná na list vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Z. do výlučného vlastníctva spoločnosti MH Invest, s.r.o. Nepribratie súčasného vlastníka predmetnej nehnuteľnosti do konania napĺňa podľa žalovaného dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, nakoľko povinnosť ustáliť okruh účastníkov mal počas celého konania správny súd vzhľadom na znenie § 33 SSP.

23. Ďalej žalovaný poukázal na to, že správny súd v napadnutom rozsudku nesprávne uviedol označenie žalovaného, čo následne spôsobuje nesúlad medzi označením žalovaného v záhlaví rozsudku vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku.

24. V závere žalovaný namietal, že žalobcovi bolo priznané právo na úplnú náhradu trov konania, argumentujúc, že žalobca mal v konaní úspech len čo do žalobného petitu, pričom pokiaľ ide o žalobné dôvody, nemal žalobca úspech žiadny, preto podľa názoru žalovaného v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania (prípadne len ich čiastočné priznanie podľa § 167 ods. 3 SSP).

25. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov kasačného konania.

26. K námietke žalovaného, že správny súd rozhodol nad rozsah a dôvody žaloby žalobca uviedol, že v žalobe uviedol, v čom vidí nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a toto svoje tvrdenie aj odôvodnil, čím si splnil svoju povinnosť tvrdenia, t.j. uviesť skutkové a právne dôvody, pre ktoré považuje žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného za nezákonné. Právne posúdenie veci je podľa žalobcu úlohou súdu.

27. Ďalšia účastníčka sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného nevyjadřila.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

29. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo rozhodnutie č. Vb 44/2016-2/To; OU-NR-

OOP5-2016/022020-2/To k: V 5175/2015 z 28.04.2016, ktorým žalovaný ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. V 5175/2015-18 z 24.03.2016 o zastavení katastrálneho konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v katastrálnom území Z. vedenej na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra C KN č. XXXX - orná pôda o výmere 495 m² v podiele 1/1, na základe kúpnej zmluvy č. 2015/6/B50 z 26.06.2015, uzavretej medzi F. O. ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim, v znení Dodatku č. 1 zo 17.07.2015.

30. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného je rozsudok, ktorým správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a e/ SSP zrušil rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalovaného sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.

31. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

32. Kasačný súd, po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku správneho súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku správneho súdu. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním kasačný súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci správnym súdom za správne.

33. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 175/1999 Z.z. tento zákon upravuje zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii.

34. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 175/1999 Z.z. príslušné ministerstvo predloží vláde na schválenie návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na základe žiadosti podniku, ktorá spĺňa podmienku podľa § 1 ods. 2 písm. a/, § 1 ods. 3 písm. a/ alebo písm. b/ do 60 dní od podania žiadosti, ktorá obsahuje náležitosti podľa § 2b ods. 2.

35. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. príslušné ministerstvo vydá osvedčenie o významnej investícii do 15 dní od schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Ak vláda návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii neschválí, príslušné ministerstvo žiadosť zamietne.

36. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. na pozemok a stavby na ňom, na ktorom sa má realizovať významná investícia podľa § 1 ods. 3, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Predkupné právo štátu sa zapíše do katastra nehnuteľností na návrh príslušného ministerstva. Predkupné právo štátu nie je iným právom k pozemkom a stavbám.

37. Podľa § 1 ods. 1 katastrálneho zákona kataster nehnuteľností (ďalej len „kataster“) je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú

alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len „právo k nehnuteľnosti“).

38. Podľa § 4 ods. 1, 2 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „vklad“), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „záznam“) a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len „poznámka“). Zápisom práv k nehnuteľnostiam sa rozumie vklad, záznam a poznámka.

39. Podľa § 22 ods. 1 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu.

40. Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

41. Podľa § 28 ods. 1, 2 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak. Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

43. Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

44. Podľa § 31a ods. 1 písm. c/ katastrálneho zákona konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh.

45. Podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona konanie o návrhu na vklad sa zastaví, ak účastník konania v určenej lehote neodstránil nedostatky návrhu na vklad, prípadne jeho príloh.

46. Podľa § 34 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

47. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

48. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

49. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

50. Konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom okresný úrad, ako správny orgán, na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona posudzuje skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad (§ 31 ods. 3 katastrálneho zákona).

51. Predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k pozemku do katastra nehnuteľností na základe zmluvy v predmetnom prípade bolo splnenie podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, v zmysle ktorého okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, zákon neobchádza alebo sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

52. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 01.07.2015 bol prvostupňovému správneému orgánu doručený návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy č. 2015/6/B50 z 26.06.2015, uzavretej medzi F. O. ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim, v znení Dodatku č. 1 zo 17.07.2015, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti bližšie špecifikovanej v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia. Kasačný súd zároveň považoval za nesporné, že dňa 08.07.2015 bol uznesením vlády Slovenskej republiky č. 401 schválený návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby „Výbudovanie strategického parku“, pričom dňom 08.07.2015 vzniklo v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. zákonné predkupné právo štátu, ktoré sa okrem iného vzťahovalo aj k nehnuteľnosti, tvoriacej predmet kúpnej zmluvy z 26.06.2015, v znení Dodatku č. 1 zo 17.07.2015. Dňa 22.07.2015 bola správneému orgánu prvého stupňa doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky o zápis predkupného práva štátu, zaevidovaná pod č. Z 5113/2015.

53. Na základe vyššie uvedených skutočností mal kasačný súd za preukázané, že správny orgán prvého stupňa v čase svojho rozhodovania o povolení vkladu vlastníckeho práva k vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti (dňa 23.07.2015) disponoval informáciou o vzniku predkupného práva štátu vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti. Vychádzajúc zo znenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, bolo povinnosťou správneho orgánu, rozhodujúceho o povolení vkladu vlastníckeho práva, obligatórne prihliadať na existenciu zákonného predkupného práva štátu, ako aj skúmať skutočnosť, či si štát predkupné právo uplatnil.

54. Predmetný záver potvrdzuje aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojich rozhodnutiach opakovane zhodne konštatoval, že správny orgán je pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povinný prihliadať aj na existenciu predkupného práva štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. a toto právo posudzovať ako skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžrk/3/2018 z 3. júla 2018, sp.zn. 6Sžrk/3/2018 z 18. mája 2018, sp.zn. 3Sžrk/5/2017 z 30. mája 2018, sp.zn. 1Sžr/103/2012 z 9. apríla 2013).

55. „Neprihliadnutie okresného úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na existenciu predkupného práva štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z., obmedzujúceho zmluvnú voľnosť povinného z tohto predkupného práva pri zamýšľanom prevode dotknutej nehnuteľnosti, ako na skutočnosť, ktorá má vplyv na povolenie vkladu, je podľa kasačného súdu v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z.z. a porušením § 31 ods. 1 katastrálneho

zákona. Uvedené platí aj vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu, keď okresný úrad je povinný skúmať, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžrk/3/2018 z 18. mája 2018).

56. Skutočnosť, že konajúci správny orgán sa v prejednávanej veci existenciou predkupného práva štátu, ktoré vzniklo priamo na základe zákona č. 175/1999 Z.z. k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi F. (predávajúcou) a žalobcom (kupujúcim), zaoberal, nebola sporná, čo potvrdil aj správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Za nesprávnu považoval správny súd formu preverovania vôle štátu využiť, resp. nevyužiť svoje zákonné predkupné právo, ktorú správny orgán zvolil, a to prostredníctvom požiadavky adresovanej účastníkom správneho konania na preukázanie tejto skutočnosti (predložením príslušných listín), ako aj následný procesný postup správneho orgánu, spočívajúci vo vydaní rozhodnutia o zastavení konania o návrhu na vklad podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona. Správny súd považoval postup správneho orgánu prvého stupňa za nesprávny z dôvodu, že listinu s uvedeným obsahom mu účastníci katastrálneho konania nemohli predložiť, keď listinou so žiadaným obsahom nedisponovali a ani nemohli disponovať, keďže neboli oprávnení takúto listinu vystaviť a túto si mohli vyžiadať len od príslušného orgánu štátu.

57. Kasačný súd považoval v tejto súvislosti za dôležité zdôrazniť, že správne konanie (a vychádzajúc z § 22 ods. 5 katastrálneho zákona aj konanie katastrálne) je ovládané zásadou materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutia správnych orgánov musia vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia), pričom musí zároveň zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré boli vyvodené z vykonaného prešetrenia, v čo najväčšej možnej miere zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Za účelom získania čo najkomplexnejšieho katalógu podkladov pre rozhodnutie, správny poriadok v § 32 ods. 3 zakotvuje štátnym orgánom, orgánom územnej samosprávy, fyzickým osobám a právnickým osobám explicitne povinnosť poskytnúť správne orgánu súčinnosť pri získavaní potrebných informácií a podkladov.

58. Na základe vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že v prejednávanej veci bolo povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa postupovať tak, aby bol skutočný stav veci zistený presne a úplne, pričom za týmto účelom si mal správny orgán obstarat' potrebné podklady pre svoje rozhodnutie, čo podľa názoru kasačného súdu nezrealizoval. Kasačný súd zdôrazňuje, že pod úplnosťou zistenia podkladov pre rozhodnutie je potrebné rozumieť stav, kedy boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam, čo v predmetnom prípade nebolo naplnené, pretože správny orgán sa uspokojil s konštatovaním, že účastníci konania nepreukázali listinami skutočnosť, že štát svoje predkupné právo k pozemku tvoriacemu predmet kúpnej zmluvy z 26.06.2015, v znení Dodatku č. 1 zo 17.07.2015 nevyužil a túto skutočnosť vyhodnotil ako dôvod na zastavenie konania podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona bez toho, aby vyvinul vlastnú iniciatívu v snahe zabezpečiť si náležité podklady pre svoje rozhodnutie (a to napriek existencii rozsiahlych kompetencií, ktoré mu zákon na tento účel priznáva).

59. Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených aspektov dospel kasačný súd k záveru ako správny súd, a to, že správny orgán zvolil nesprávny procesný postup pri preverovaní využitia, resp. nevyžitia predkupného práva zo strany štátu, keď vyzval účastníkov katastrálneho konania na predloženie listín preukazujúcich skutočnosť, že štát svoje predkupné právo nevyužil, pričom nepredloženie takejto listiny v stanovenej lehote vyhodnotil ako dôvod na postup podľa 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona, teda na zastavenie konania z dôvodu neodstránenia nedostatkov návrhu na vklad v zmysle výzvy obsiahnutej v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa č. V 5175/2015-11 z 19.02.2016 o prerušení konania o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností podľa § 31a písm. c/ katastrálneho zákona.

60. Kasačný súd konštatuje, že správny orgán konal v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, keď nerešpektoval zákonnú požiadavku zistiť skutočný stav veci čo najúplnejšie a najpresnejšie, čím došlo k

porušení § 32 ods. 1 správneho poriadku.

61. Vo vzťahu ku kasačnej námietke žalovaného, podľa ktorej správny súd rozhodol nad rozsah a dôvody podanej správnej žaloby, kasačný súd uvádza, že túto považuje za nedôvodnú. Je síce pravdou, že žalobca v podanej správnej žalobe namietal, resp. spochybňoval predovšetkým povinnosť správneho orgánu prihliadať na existenciu predkupného práva štátu v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva a následné skúmanie jeho uplatnenia štátom, k čomu zaujal správny súd protichodné stanovisko ako žalobca, avšak napriek tejto skutočnosti nemožno spochybníť správnosť postupu správneho súdu, ktorý danú vec skúmal a hodnotil komplexne a po zistení nesprávnosti procesného postupu v konaní správneho orgánu, ktoré predchádzalo vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia, toto zrušil. Uvedený záver o vecnej správnosti rozsudku správneho súdu potvrdzuje aj samotný obsah podanej správnej žaloby, z ktorej vyplýva, že táto napáda jednak nezákonnosť rozhodnutia, ako aj nezákonnosť postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu tohto rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu nemožno podľa názoru kasačného súdu označiť postup správneho súdu za rozporný so zásadou *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán).

62. Navyše kasačný súd má za to, že správny súd postupoval v súlade so zákonom, vychádzal zo žalobných bodov žalobcu, z ktorých námietku nesprávneho právneho posúdenia veci zo strany žalobcu považoval za dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. V tejto súvislosti poukazuje kasačný súd na to, že aj z rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Českej republiky jednoznačne vyplýva, že zmyslom a účelom vymedzenia aspoň jedného žalobného bodu je vytvorenie rámca požadovaného súdneho prieskumu. Zákonná požiadavka je preto naplnená aj len celkom všeobecným a stručným - avšak zrozumiteľným a jednoznačným - vymedzením skutkových aj právnych dôvodov nezákonnosti alebo procesných väd správneho rozhodnutia tak, aby bolo zrejmé, v akej časti a z akých hľadísk sa má súd vecou zaoberať (rozsudok sp.zn. 4As 3/2008-78 z 24.08.2010). Uplatnenie dispozičnej zásady v správnom súdnictve nemôže byť v rozpore s povahou práv, ktorým sa poskytuje ochrana, a ani so samotným účelom konania, ktorým je spravodlivá ochrana subjektívnych verejných práv; v tomto zmysle treba interpretovať aj jednotlivé ustanovenia SSP, v ktorých sa dispozičná zásada premieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžrk/13/2018 z 21. novembra 2018).

63. Vzhľadom na vyššie uvedené možno vyhodnotiť ako neopodstatnenú taktiež námietku týkajúcu sa priznania práva na úplnú náhradu trov konania žalobcovi, ktorú žalovaný odôvodnil tým, že žalobca mal v konaní úspech len čo do žalobného petitu, pričom pokiaľ ide o žalobné dôvody, nemal žalobca úspech žiadny, preto podľa názoru žalovaného v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania (prípadne len ich čiastočné priznanie podľa § 167 ods. 3 SSP).

64. Základná zásada, z ktorej súd vychádza pri rozhodovaní o náhrade trov konania, je zásada úspechu v konaní. Aplikácia § 167 ods. 3 písm. a/ SSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v situáciách, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd vyhodnotí, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom. Po zvážení a následnom vyhodnotení okolností daného prípadu dospel kasačný súd k názoru, že skutočnosť, že správny súd zrušenie rozhodnutia odôvodnil nesprávnym procesným postupom správneho orgánu, pričom vo zvyšku žalobných dôvodov nedal žalobcovi za pravdu, nemožno označiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov žalobcovi.

65. K námietke týkajúcej sa nesúladu v označení žalovaného v záhlaví a vo výroku rozsudku kasačný

súd uvádza, že nejde o vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V danom prípade ide o zrejmu nesprávnosť, ktorú môže správny súd odstrániť postupom podľa § 143 SSP.

66. Pokiaľ ide o ostatné námietky žalovaného obsiahnuté v podanej kasačnej sťažnosti, tieto vyhodnotil kasačný súd taktiež ako nedôvodné, nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.

67. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania vyšli najavo nové skutočnosti, majúce podstatný vplyv na prejednávanú vec, úlohou správnych orgánov v ďalšom konaní bude spoľahlivo, presne a úplne zistiť skutočný stav veci, predmetnú vec následne opätovne posúdiť a rozhodnúť, pričom správny orgán bude povinný pri zaobstarávaní podkladov potrebných pre svoje rozhodnutie postupovať dôsledne a s náležitou starostlivosťou.

68. V súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje konajúci kasačný súd na svoj rozsudok v obsahovo obdobnej veci, totožných účastníkov konania, sp.zn. 4Sžrk/19/2018 z 15. januára 2019.

69. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

70. Podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP kasačný súd rozhodol o náhrade trov kasačného konania tak, že úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému sťažovateľovi (žalovanému) právo na úplnú náhradu trov kasačného konania. O výške náhrady trov konania na kasačnom súde rozhodne podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Neúspešnému žalovanému (sťažovateľovi) kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalšej účastníčke kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko jej v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by jej trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

72. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.